

**Χαιρετισμός Δημάρχου Ρεθύμνης στην τιμητική εκδήλωση
αφιερωμένη στον κ. Γιώργο Εκκεκάκη**

**Ιστορικό Λαογραφικό Μουσείο
24 Μαΐου 2017**

**Κυρίες και Κύριοι
Αγαπητοί Φίλοι**

Το Ρέθυμνο του Παντελή Πρεβελάκη ήταν μια πολιτεία με ανθρώπους ανοιχτόκαρδους, σεμνούς, γραμματιζόμενους, ευπρεπείς και δίκαιους. Μια πολιτεία που κοντά στα άλλα επιτεύγματά της «γέννησε κιόλας δυο-τρεις καλούς ποιητάδες και ζωγράφους, πού' ναι πάντα χρειαστοί για να βασιέται τ' όνομα ενός τόπου ακατάλυτο».

Στο Ρέθυμνο του σήμερα, άνθρωποι σαν τον αποψινό τιμώμενο, επιφορτίστηκαν οικειοθελώς με τούτο το δύσκολο έργο. Να βαστήξουν το όνομα του τόπου ακατάλυτο. Και το έπραξαν με ανιδιοτέλεια, τόλμη, επίπονη προσωπική δουλειά και γενναιοδωρία. Χωρίς ίχνος αυταρέσκειας ή ματαιοδοξίας. Πεισματικά προσηλωμένοι στον υψηλό σκοπό: να επιτρέψουν σε τούτο τον τόπο, « τον καμωμένο από πέτρες και ξύλα και θάλασσα», το Ρέθυμνο που γεννήθηκαν και αγάπησαν να «ζει σήμερα κι αύριο και πάντα, και να μη χάσει τη δροσεράδα του».

Τούτη λοιπόν την ώρα τη νυχτερινή κι ανοιξιάτη, στα πωρικά μυρισμένη, συναντιόμαστε εδώ, με πρόσκληση του Συλλόγου Κατοίκων της Παλιάς Πόλης που και φέτος, κατάφεραν και γέμισαν τις Ημέρες του Ρεθύμνου με αξιόλογες προτάσεις πολιτισμού και ιστορίας, για να καταθέσουμε έναν οφειλόμενο φόρο τιμής και αναγνώρισης στο πρόσωπο του Γιώργου Εκκεκάκη.

Σεβόμενος τη μετριοφροσύνη και τη διακριτικότητά του, δεν θα 'θελα να επεκταθώ σε λεπτομερείς αναφορές για το αδιαμφισβήτητο ήθος του, την ευρύτητα του έργου του, τον αντίκτυπο της προσφοράς του στην κοινωνία μας, τη δοτικότητα να μοιράζεται όσα, με κόπο, κατακτά, την παραδοχή πως ο ίδιος αποτελεί πηγή έμπνευσης και δημιουργίας για όλους όσοι αρχίζουν από το τίποτα και αποδεικνύουν ότι μπορούν να κάνουν τα πάντα.

Άλλωστε, αυτό που οι λέξεις δηλώνουν, το μαρτυρούν και του δίνουν ζωή τα έργα. Και το έργο του κ. Εκκεκάκη, είναι πλούσιο σε περιεχόμενο, ανθεκτικό στη φθορά και θα παραμείνει ως παρακαταθήκη, σφύζουσα από ζωή, για να φωτίσει τα μονοπάτια του παρελθόντος και τα βήματα του μέλλοντος της πόλης μας και του νησιού μας.

Εξάλλου, είμαι βέβαιος πως ένα μέρος έστω του πολύπλευρου εκπαιδευτικού, επιστημονικού, συγγραφικού πολύτιμου για την ιστορία της Κρήτης και του Ρεθύμνου έργου του, καθώς και για τη μοναδική σε πληρότητα και εγκυρότητα συλλογή σπάνιων

τεκμηρίων συλλογή του θα γίνουν αναφορές , στην αποψινή μας συντροφιά.

Θα μου επιτρέψετε λοιπόν, σε τούτη την κατάθεση, που δεν είναι η πρώτη, σίγουρα ούτε η τελευταία , της βαθιάς μου εκτίμησης, του σεβασμού και του θαυμασμού μου στο έργο του Γιώργου Εκκεκάκη να περιοριστώ σε μια πιο προσωπική αναφορά στον τιμώμενο όπως προσωπική, καρποφόρα και τιμητική είναι για μένα η ανθεκτική στο χρόνο γνωριμία μαζί του ως μαθητής του στο Γυμνάσιο, ως συμπολίτης του και αργότερα ως Δήμαρχος μιας πόλης που τον αγάπησε και τον πλήγωσε συνάμα.

Ανακαλώντας μνήμες αλλά και σύγχρονες αναφορές μου στον τιμώμενο μια και η άποψη μου είναι παγιωμένη για το έργο και την προσφορά του, θα επαναλάβω πως μοιράστηκα με τον κ. Εκκεκάκη τις ανησυχίες και τα όνειρα των εφηβικών μου χρόνων που έβρισκαν υγιή εκτόνωση στον αθλητισμό. Ανυποψίαστος για την ευρύτητα των ενδιαφερόντων και το σπουδαίο έργο του Καθηγητή μου της Φυσικής Αγωγής στο Γυμνάσιο και προπονητή μου στα αγωνίσματα στίβου, ήμουν κι εγώ ένας εκ των αποδεκτών της ευγενικής και ουσιαστικής υποστήριξης που πρόσφερε απλόχερα στους μαθητές του.

Είχα ήδη αντιληφθεί, καθότι εμφανής, την ευρύτητα της γνώσης του, την επιστημοσύνη και την αφοσίωση που επιδείκνυε στο αντικείμενο του και είχα εντυπωσιαστεί από τη συγκροτημένη και δομημένη προσωπικότητά του, η οποία εξέπεμπε σε μας τους

μαθητές του τη θετική δύναμη και έμπνευση που είχαμε ανάγκη στη συγκεκριμένη ηλικιακή φάση που βρισκόμασταν.

Τότε, δεν γνώριζα την παράλληλη ενασχόληση του με την τοπική ιστορία, την εντατική και επίπονη προσήλωσή του στη διάσωση αρχαιολογικών κειμηλίων και στην ανάδειξη προσώπων που έχουν προσφέρει στον τόπο μας. Το πιο πιθανό είναι πως ένα σημαντικό μέρος τους θα χάνονταν στη λήθη του χρόνου, δίχως τη δική του παρέμβαση.

Σήμερα, που το έργο του είναι πλέον γνωστό σε όλους, νομίζω πως ήρθε πια το πλήρωμα του χρόνου για ν' αποτιμηθεί και να αναγνωριστεί στο σύνολό του, απ' όλους τους φορείς μα και τους πολίτες που ευεργετήθηκαν απ' αυτό.

Είναι ο Δήμος, το Πανεπιστήμιό μας, η Δημόσια βιβλιοθήκη την οποία πλούτισε με τη δωρεά 25.000 ιστορικών ανεκτίμητων κρητολογικών τεκμηρίων, είναι ο πνευματικός κόσμος του τόπου μα και της χώρας μας, είναι η κοινωνία ολάκερη, του Ρεθύμνου και της Κρήτης. Έχουμε ηθική, πρωτίστως, υποχρέωση να διαφυλάξουμε, να αναδείξουμε, να εντάξουμε και να αξιοποιήσουμε σε όλες στις εκφράσεις της ζωής μας, την πλούσια κληρονομιά που μας προσφέρει, δίχως να περιμένει κανένα αντάλλαγμα.

Όπως ακριβώς κάνει, ένας καλός γονιός κι ένας άξιος δάσκαλος έτσι κι ο Γ. Εκκεκάκης προικοδοτεί τα παιδιά του, με ένα πλούτο που ανάγεται στη σφαίρα του πνεύματος, των υψηλών αξιών και του σπάνιου ήθους και τα εμπνέει να δίδουν, με ευπρέπεια και

σεμνότητα, τον ατέρμονο αγώνα της διαρκούς αυτοβελτίωσης και κοινωνικής ολοκλήρωσης.

Άλλωστε κι ο ίδιος, τούτο το δύσκολο μονοπάτι διάλεξε. Και μάλιστα εντατικοποίησε το έργο του αμέσως μετά τη συνταξιοδότησή του από τη Μέση Εκπαίδευση, σε μια περίοδο δηλαδή της ανθρώπινης ζωής που συνήθως τη χαρακτηρίζει η ανάγκη για ανάπαυση και τη διέπει η συνειδητή αποχή από τις πολλές ευθύνες και το μόχθο.

Η γοητεία που σ' εμένα προσωπικά ασκεί το έργο του είναι η πολυσημία του. Οι πολλές αναγνώσεις που επιδέχεται, οι πάμπολες επιλογές που αβίαστα προσφέρει στον πανεπιστημιακό καθηγητή, στον ερευνητή ή τον απλό αναγνώστη, κάθε φορά που απευθύνεται σε κάποια από τις πολλές πτυχές του.

Ο Γιώργος Εκκεκάκης, έχτισε ασφαλείς γέφυρες επικοινωνίας με το παρελθόν μας, δημιούργησε σημεία αναφοράς για να τα επικαλεστούμε σε κάθε απόπειρα γνωριμία μας με τον ίδιο μας τον εαυτό, πέτυχε, εν τέλει, το ζητούμενο που είναι η ουσιαστική σύνδεση και αλληλεπίδραση του παρελθόντος με το παρόν και το μέλλον.

Τον ευχαριστούμε. Εύχομαι η σημερινή εκδήλωση να σταλάξει βάλαμο στη δικαιολογημένη πικρία που του προκάλεσε η αναιτία και ανυπόστατη όπως περίτρανα αποδείχθηκε δίωξη του.

Κι αν δεν αρκεί τούτο το συναπάντημα για να κατευνάσει τα υπολείμματα της, ας γνωρίζει ο τιμώμενος, πως θα τον

συντροφεύουν σε κάθε ανάσα της ζωής του, οι πιο ευγνώμονες σκέψεις μας για την προσφορά του, που θα παραμείνει ζωντανή στο διηνεκές για να δίνει ζωή σε όσα στοιχεία του παρελθόντος μας την αξίζουν.

Σας ευχαριστώ πολύ.